

во водораздѣлната линия до Черни-Връхъ, като въ това си движение прѣминава прѣзъ връховетѣ Вѣсна-Кобила (Вѣсна-Кобила въ акта) и Коруджакъ (гледай карта № 8). Отъ Черни-Връхъ, тя се наклонява къмъ сѣверъ—сѣверонтокъ, уиктва се пакъ по водораздѣлната линия и минава едно слѣдъ друго прѣзъ височинитѣ Модрика (карта № 2), Вѣсна-Кобила, и тритѣ скалисти връха: Ясенски-Каменъ, Угриновъ-Каменъ и Чуката-Плочка, образующи естествена граница, Пашина-Ливада, Просеникъ и Голѣмо-Равнище; минава така сжщо и прѣзъ ржтоветѣ Власински-Камакъ (Каменистъ връхъ) и Мечидъ (Каменистъ — граница естествена). Тя остава на Сърбия селата: Крива-Фея, Краварникъ, Ново-Село и Равна-Рѣка, а на България — Мусуди и Ржана (колиби).

Отъ връха Мечидъ границата слѣдва все по водораздѣла, минава прѣзъ сѣдловината мѣжду връховетѣ Мечидъ и Врѣшникъ и възлиза върху възвишеноститѣ: Врѣшникъ и Голѣма-Чука, като остава отъ лѣво връха Стрезеръ, понеже не се намира на водораздѣлната линия. Малко по на сѣверъ отъ връха Голѣма-Чука границата се обръща на дѣсно, спуща се надолу по ската и достига ржта Вило-Коло.

Отъ Вило-Коло границата, подъ главно направление сѣверонточно, се уиктва по водораздѣла за къмъ Дебели-Ржтъ; минава прѣзъ Вѣлий-Каменъ (доста каменистъ ржтъ) и добира до Панчинъ-Гробъ (височина отъ връха на която се вижда Власино-Блато), като въ това си движение остава отъ дѣсно въ България връховетѣ: Меджио, Голѣми-Връхъ, Ляве-Буква и селото Маринова-Механа, а отъ лѣво на Сърбия — селото Върла-Рѣка.

Въ излизанието отъ Панчинъ-Гробъ, границата се направлява по билото на Плепавацъ и Студенецъ, минава слѣдъ това прѣзъ ливадитѣ Дуга-Поляна (дълга поляна) и Тишина-Поляна, прѣрича още и прѣзъ стара една напусната (неексплоатирвана) мина и прѣзъ връха Милинъ-Ржтъ и дохожда до връха Букова-Глава. Отъ лѣво въ Сърбия остава Власино-Блато и селата Савинацъ и Власина. За да заобиколи, обаче, една частъ отъ къшитѣ на послѣдното село, находящи се на самия водораздѣлъ, съ цѣлъ щото цѣлото това село да остане въ една само територия (Сърбия), границата, като достигне друга една напуснатата мина, напуска водораздѣлната линия, завръща на дѣсно и отива по талвега на вървата рѣкчица която срѣща близо до стара една воденица, наречена Двориста-Воденица. Уиктва се, послѣ това, по малкѣтъ единъ долъ, възлиза по талвега му пакъ по водораздѣла и продължава да върви по билото на възнистата мѣстность, известна подъ името „Плато-Сарай“ и прѣзъ каменистий ржтъ Мрдарица стига до подножието на планината Плана. Възлиза, слѣдъ това, по стрѣжнинитѣ на тѣзи планина, като остава самия и връхъ въ Сърбия к, щомъ достигне точката № 278, завръща на дѣсно и слѣдва за по нататъкъ прѣзъ височината Грамада.

Отъ платото Грамада границата взема главно направление къмъ сѣверонтокъ, направлява се по платото върху което се намира триангуляционий пунктъ, нарѣчонъ Турско-Колибище и щомъ прѣмине прѣзъ него, започва да слиза пакъ по водораздѣлната линия къмъ виската онѣзи сѣдловина, гдѣто се намира селото Прѣслопъ. Въ движението си за да достигне казаната сѣдловина, пограничната линия минава прѣзъ връха